

**La Blueproject Foundation presenta l'exposició individual
"It's Not What You Think", del duo d'artistes
Elmgreen & Dragset.**

- **La inauguració serà el 7 de juny, a les 19:30h, i l'exposició es podrà veure a *Il Salotto*, del 8 de juny al 27 d'octubre de 2019.**
- L'exposició transforma *Il Salotto* en una sala de calderes (*boiler room*) subterrània i abandonada, amb una instal·lació *site-specific* i altres peces d'Elmgreen & Dragset que componen una narrativa ambigua.
- El projecte reuneix dos discursos aparentment divergents: un centrat en el rol perdut del cos humà a una era de la informació post-laboral, i l'altre, en el cos com a camp de batalla mercantil, com es pot detectar en allò referent al tractament i prevenció del VIH y la SIDA.

Informació sobre l'exposició

La Blueproject Foundation presenta l'exposició individual "It's Not What You Think", del duo d'artistes Elmgreen & Dragset, que es mostrarà a *Il Salotto* del 7 de juny al 27 d'octubre del 2019.

"It's Not What You Think" transforma *Il Salotto* en un entorn diferent: una espècie de sala de calderes abandonada i subterrània, amb canonades que s'entrecreuen per l'espai. Amb aquesta proposta, Elmgreen & Dragset continuen la seva habitual pràctica d'alterar els cubs blancs de l'art en un lloc que contrasta amb el format discret on normalment es presenta l'art contemporani. Els tubs metàl·lics industrials de diverses mides dominen l'espai, redirigint els moviments dels visitants, que han de esquivar, inclinar-se o caminar al voltant dels tubs per circular per la sala.

Si bé els colors pastís dels tubs són colors que es poden trobar en entorns industrials reals, també corresponen als tons de color dels pigments d'aliments utilitzats per recobrir les píndoles dels medicaments d'última generació contra el VIH com Truvada, Atripla, Stribild i Isentress. Aquests colors pastís poden semblar innocents, fins i tot atractius, com els caramels, però camuflen la toxicitat d'aquestes medicines. Els diferents colors de les píndoles serveixen per a indicar i distingir les diferents funcions de cadascuna, així com els diferents colors dels tubs industrials assenyalen diferents usos, com per al drenatge, vapor, calefacció o altres fins.

Estèticament, la instal·lació es basa en les primeres obres minimalistes d'artistes com Michael Asher i Charlotte Posenenske, creant una referència corporal a través d'elements arquitectònics simples. Els tubs metàl·lics semblen penetrar el terra, les parets i les columnes de suport, aparentment estenent-se més enllà de l'espai de la fundació, com si fossin les venes d'un organisme. A l'exposició "It's Not What You Think", tot es basa en una sèrie d'incerteses en les quals res sembla ser el que és a primera vista. La sala de calderes no és més que una ficció: els tubs són disfuncionals i la sala en si serveix com una metàfora per al cos, com un producte tant biològic com cultural. Dins de la instal·lació, trobem altres peces d'Elmgreen & Dragset que impliquen rastres d'activitats humanes amb narratives ambigües. Un seient de cotxe fos en bronze –titulat *I must make amends* (2019), a partir de la lletra de la cançó *Mercedes Benz* de Janis Joplin– es troba abandonat en l'espai com una resta, ara utilitzat com una cadira per qualsevol que pogués ser el vigilant d'aquesta sala. Pròxim a aquest, *After Francis Bacon* (2014) combina dos *readymades*: un pneumàtic de tractor usat i una granota de treball. A la cantonada pròxima, es troba una espelma cremada, tallada en

marbre, situada al costat d'un matalàs i alguns llibres, que componen l'escena de la performance *Anywhere* (2019).

L'atmosfera malenconiosa de la instal·lació, aquesta sala de calderes no funcional, tant reflecteix una realitat postindustrial en la qual ens sentim corporalment allunyats dels espais on anteriorment predominava el treball manual, com actua com a recordatori de com els nostres cossos han estat rebaixats del seu paper original com a nucli de la producció en la nostra societat i s'han convertit en objectius de consum per a les indústries farmacèutica i de l'entreteniment.

Biografia

Michael Elmgreen (nascut el 1961 a Copenhague, Dinamarca) i **Ingar Dragset** (nascut el 1969 a Trondheim, Noruega) treballen com a duo artístic des del 1995. Elmgreen & Dragset treballen als límits i creuaments entre l'art i l'arquitectura, la *performance* i la instal·lació. Interessats pels objectes i les seves configuracions, i el discurs que pot sorgir quan aquests objectes es recontextualitzen radicalment, Elmgreen & Dragset reflexionen sobre i alteren la norma relacionada amb allò expositiu en l'art. Mitjançant escultures o grans instal·lacions espacials, les seves obres criden l'atenció sobre les institucions que les acullen i la política que les acompanya. La performativitat i la participació són molt presents al seu treball, ja que alhora es convida i es nega la participació (les piscines es buiden, els trampolins estan orientats verticalment, les barres de bar són inaccessibles, etc.). Els objectes quotidians són despullats de la seva utilitat i considerats com a fenòmens escultòrics, adoptant una estètica minimalista que desafia la força d'esterilització del cub blanc. D'igual manera, les escultures públiques d'Elmgreen & Dragset recontextualitzen l'entorn on s'hi troben, com els coneguts projectes com *Van Gogh's Ear* a la Rockefeller Plaza a Nueva York o *Prada Marfa* a la carretera 90 al mig del desert de Texas. Han realitzat nombroses exposicions a institucions d'art de tot el món, incloent Whitechapel Gallery, Londres (2018-19); Museum Haus Lange, Kunstmuseen Krefeld (2017); FLAG Art Foundation, Nueva York (2016); Tel Aviv Museum of Art (2016); Ullens Center for Contemporary Art, Pekín (2016); PLATEAU, Samsung Museum of Art, Seúl (2015); Statens Museum for Kunst, Copenhagen (2014); Astrup Fearnley Museet, Oslo (2014); Victoria and Albert Museum, Londres (2013-14); Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam (2011); ZKM Museum of Modern Art, Karlsruhe (2010); Museo de Arte Contemporáneo de Castilla y León (2009); The Power Plant, Toronto (2006); Serpentine Gallery, Londres (2006); Tate Modern, Londres (2004); i Kunsthalle Zürich (2001).

Contacte de PREMSA

Gerardo Peral – 93 182 43 71☐ / 637 818 238
g.peral@blueprojectfoundation.org
www.blueprojectfoundation.org

Informació i imatges disponibles a:

<http://www.blueprojectfoundation.org/es/area-de-prensa>

Informació pràctica

Blueproject Foundation
C. Princesa 57
08003 Barcelona

Horari:

de dimarts a divendres, de 10 a 20h
dissabte i diumenge, de 12 a 19h